

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์เงินอุดหนุนของรัฐบาลสำหรับการ
ดำเนินงานของเทศบาลเมืองลำพูน

ผู้เขียน นายสรยุทธ ปินตา

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ.ดร.ไพรัช กาญจนการุณ	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.ชเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์	กรรมการ
ผศ.ดร.นิสิต พันธมิตร	กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิเคราะห์เงินอุดหนุนจากรัฐบาลต่อการดำเนินงานของเทศบาลเมืองลำพูน
ในครั้งนี้ เพื่อศึกษาการแบ่งรายได้ภาษีและเงินอุดหนุนจากภาครัฐส่วนกลางสู่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น โดยวิเคราะห์ถึงการออกแบบเงินอุดหนุนทั่วไปและหลักเกณฑ์ที่สัมพันธ์กับเครื่องชี้วัดการ
ทำงาน รวมทั้งศึกษาว่าเงินที่ได้รับสามารถใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานเครื่อง
ชี้วัดการทำงานหรือไม่ โดยทำการศึกษาจากเทศบาลเมืองลำพูนและเทศบาลร่วมชั้น (เทศบาลชั้น 3)
รวมทั้งสิ้น 6 เทศบาล แยกวิเคราะห์เป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ถึงปี พ.ศ. 2549 และใช้วิธีการ
วิเคราะห์เครื่องชี้วัดการทำงานของเทศบาลที่มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยนำเสนอ
ต่อกรมการปกครอง

ผลการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของเทศบาลเมืองลำพูนเทียบกับเทศบาลอื่นๆ ใน
ระดับชั้นเดียวกันพบว่า เครื่องชี้วัดที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานค่อนข้างสูงได้แก่ การจัดหา
รายได้ในส่วนจากรายได้อื่นที่มีใช้ภาษี และการบริหารบุคลากรในเรื่องรายจ่ายค่าจ้างเงินเดือน
ส่วนเครื่องชี้วัดที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานค่อนข้างต่ำ ได้แก่ รายจ่ายเพื่อการลงทุน
โดยเฉลี่ย 3 ปีที่ผ่านมาเทียบกับ รายจ่ายทั่วไปเฉลี่ย 3 ปีที่ผ่านมา โดยเทศบาลเมืองลำพูนควร
พิจารณาปรับปรุงนโยบายในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณเพื่อการลงทุนในระยะยาวต่อไป

เมื่อพิจารณาดัชนีแสดงประสิทธิภาพโดยรวมมาตรฐาน พบว่าการดำเนินงานโดยรวมของเทศบาลเมืองลำพูนมีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี แต่หากเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของเทศบาลเมืองลำพูนกับเทศบาลอื่นๆ ในระดับชั้นเดียวกันแล้ว เทศบาลเมืองลำพูนมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปผลการศึกษาพบว่า เงินอุดหนุนทั่วไปที่เทศบาลเมืองลำพูนควรจะได้รับตามสูตรนั้นน้อยกว่าเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับจริง และเมื่อเปรียบเทียบดัชนีแสดงประสิทธิภาพการดำเนินงาน โดยรวมกับจำนวนเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับในแต่ละปีของเทศบาลเมืองลำพูนแล้วพบว่าค่อนข้างเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีแสดงประสิทธิภาพการดำเนินงาน โดยรวมกับจำนวนเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับในแต่ละปี พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.6661 แสดงว่าเงินอุดหนุนทั่วไปค่อนข้างมีส่วนในการใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเทศบาล

ผลจากการศึกษานี้นำมาซึ่งข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย คือ รัฐบาลควรมีแนวทางในการที่จะเพิ่มรายได้ให้แก่เทศบาล เพื่อจะได้นำมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานให้สูงขึ้น โดยควรเน้นให้มีการสนับสนุนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดเก็บภาษีและบริหารงานด้วยตัวเองอย่างอิสระได้ในอนาคต ซึ่งมีประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เป็นผู้ดูแลและตรวจสอบการทำงานของคณะบริหารส่วนท้องถิ่น โดยการปรับสัดส่วนให้มีการเพิ่มน้ำหนักให้กับกลุ่มเครื่องชี้วัดที่เกี่ยวกับการบริหาร การคลัง การบริหารต้นทุนและการคืนทุนให้มีน้ำหนักมากขึ้น ซึ่งเทศบาลที่เร่งดำเนินงานในกลุ่มเครื่องชี้วัดนี้ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นเท่าใด ก็จะได้รับเงินอุดหนุนทั่วไปต่อหัวมากขึ้นตามไปด้วย นั่นก็จะเป็นการวางรากฐานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียนรู้ และสามารถบริหารงานการคลังด้วยตนเองได้ในอนาคต

Independent Study Title	An Analysis of Government Grants for Operating of Mueang Lamphun Municipality						
Author	Mr. Sorayooth Pinta						
Degree	Master of Economics						
Independent Study Advisor Committee	<table> <tr> <td>Asst. Prof. Dr.Pairut Kanjanakaroon</td> <td>Chairperson</td> </tr> <tr> <td>Assoc. Prof. Dr.Thanes Sriwichailamphan</td> <td>Member</td> </tr> <tr> <td>Asst. Prof. Dr.Nisit Panthamit</td> <td>Member</td> </tr> </table>	Asst. Prof. Dr.Pairut Kanjanakaroon	Chairperson	Assoc. Prof. Dr.Thanes Sriwichailamphan	Member	Asst. Prof. Dr.Nisit Panthamit	Member
Asst. Prof. Dr.Pairut Kanjanakaroon	Chairperson						
Assoc. Prof. Dr.Thanes Sriwichailamphan	Member						
Asst. Prof. Dr.Nisit Panthamit	Member						

ABSTRACT

This analysis on the implication of government grants on the operation of Mueang Lamphun Municipality was intended to understand the process of central government's allocation of tax revenues and grants to local government agencies. Particularly, it examined the general financial grants design and the criteria involving work performance indicators. Furthermore, it assessed whether the received financial resources could be used to attain the efficiency according to the performance indicators standard. Covered in this study were six municipal governments including the Mueang Lamphun Municipality and five others in the same category (third class municipal government). Analysis was performed for each year covering the 2000 – 2006 period based on the performance indicators for municipality administration proposed by the Thailand Development and Research Institute (TDRI) to the Department of Local Administration.

In comparison with other municipal governments in the same class, Mueang Lamphun Municipality was found to attain rather high efficiency in the areas of raising non-tax based revenue and personal administration in salary payments, but quite low efficiency in term of the

three year averaged investment expenditure–general expenditure ratio. This municipality should consider a policy revision concerning resource allocation for long term investment.

Based on the aggregate efficiency indicators framework, the overall performance of Mueang Lamphun Municipality appeared to be an improved efficiency trend but still on moderate efficiency level compared to the performances of other municipal governments.

The general grant supposed to be allocated to Mueang Lamphun Municipality according to the calculated result from the formula was lower than the actual allocation. Based on the indicators, the overall performance and the general grant received by Mueang Lamphun Municipality tended to move in the same direction with the correlation coefficient value of 0.6661 implying that the general financial grant had a contributive role in improving efficiency.

The study results have led to a set of policy recommendations; the central government should have a policy to increase municipal governments' revenues to enable a higher work efficiency by empowering local governments to collect tax and undertake administration on their own judicious decisions in the future while the local civic community supervising and monitoring the works of local administration agencies. Consequently in the performance assessment framework, higher weights should be given to such relevant factors as administration fiscal and financial affairs, cost management and investment payback. Any municipal governments doing increasingly well in these criteria will be entitled to a greater level of per capita financial grants. The above attempts should provide a solid ground for local governments to learn and become self-capable of fiscal administration in the future.